

שבועות מ

עניין: איכא דאמרי מישתא הוי שתי ליה

תוס' בכורות מד: ד"ה אין
 דכלה וזהלכות דרך ארץ יאמרינן
 דצריכים הופך פניו ללד אחר וישתה
 מים נראה דנקט מים לפי שאין רגילין
 לשמות כולן מים אלא הנמא בלד
 אצל שאר דברים רגילין לשמות יחד

מגן אברהם

סי' קע ס"ק ז'

איתא בתוספות בכורות דף מ"ד
[ע"ז ד"ה ואין] אין שותין מים צפני
רבים אלא יהפוך פניו, ושלל בשעת
הסעודה אפילו בשאר משקין
יהפוך. בכתובות דף ס"ה [ע"א]

אליה רבה או"ח סי' קע

(סעיף ד) ח האובל וכו'. והשומה, כן נראה לי. כתב מג"א [סק"ז]
 בשם תוס' בכורות דף מ"ד [ע"ז ד"ה ואין] אין שותין מים
 צפני רבים אלא יהפוך פניו, ושלל בשעת הסעודה אפילו בשאר משקין
 יהפוך. ולענ"ד לא דק, דמ"ש המוס' שם ד"ה ואין (כו). וזהלכות דרך
 ארץ וכו' דנקט מים (כו) [וכו'] משמע דוקא צמים יש חילוק בין
 שעת סעודה, אצל בשאר משקין אפילו שלל בשעת הסעודה א"ל
 להפוך, וכן מלאמי בפסקי תוספות [שם אות נד] ג:

פסקי התוספות בכורות

צד אין שותין מים (שהם) לא בשעת
 הסעודה צפני רבים אצל שאר דברים שותין
 ואין להמתין כלל להטיל מים כשצריך. ד"ה
 ואין: דף מד ע"ב:

הגהות והערות לבוש הוצאת זכרון אהרן

ג בפסקי תוס' לפנינו שם כתוב "אין שותין מים שהם לא בשעת הסעודה אבל שאר דברים שותין" וכו'. ובהגהות נוסחאות כת"י שם הלשון
 "אין שותין מים שלא בשעת הסעודה" ונראה שמזה מביא הא"ר סייעתא לדבריו. ועיין שערי תשובה סק"ד. ובמחצה"ש סק"ז עמד בזה וכתב
 להגיה בדברי פסקי תוס' "אין שותין מים שהם בשעת סעודה". ובהגהות מוהר"ר יעקב יהודה אויש מפראג מכ"י כתב בזה"ל, ונלע"ד ראי' לזה
 ממ"ש רש"י במס' שבועות דף מ"ם ע"א ד"ה א"ד מישא הוי שהי לי' כו', וא"ד משתי הוה שתי ריש לקיש מיא בביה"מ כי אמרה ר' יוחנן להא
 מילתא, עכ"ל. וקשה מנ"ל לרש"י דשתא מיא דילמא שאר משקין, אלא צ"ל דק' לרש"י, אף אם שתה ר"ל, אמאי לא שמע כי אמרה ר' יוחנן
 להא מלתא, אלא על כרחך דשתה מיא, והוצרך להפוך פניו או לשחות שלא במקומם, ומש"ה לא השגיח על דברי ר' יוחנן, אבל אי שתה שאר
 משקין א"צ להפוך פניו, והבין: ד פירש"י אכסנאי. המשנה מאכסנאי שלו: פוגם. בעל הבית: ונפגם. הוא עצמו דאמרי אינשי כמה קשים אלו